T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016 / 417
KARAR NO : 2017 / 200
KARAR TR : 10.4.2017

ÖZET : Davacının, davalı İdare emrinde 506 sayılı Kanun kapsamında sigortalı işçi statüsünde görev yapmakta iken; kendisine mobbing uygulandığı, çalışma yerinin değiştirildiği, koşullarının zorlaştırıldığı, fazla mesailerinin, harcırahlarının ödenmediği, çalışmaya ihtiyacı olmasına rağmen, kötü muamelelere, tehditlere ve aşağılamalara daha fazla dayanamayarak emekliye ayrılmak zorunda kaldığından bahisle, uğramış olduğu manevi zararın tazmini istemiyle açtığı davanın İDARİYARGI yerinde görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : N. E.
Vekili : Av.Y.Ş.
Davalı : Antalya Büyükşehir Belediye Başkanlığı
Vekili : Av. Z.H.

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde özetle; davalı Belediyede 27 yıldır çalışan müvekkilinin, bu süre zarfında Başkan sekreterliği, Daire Başkan sekreterliği, Başkan Danışmanlarının sekreterliği ve Sayıştay sekreteri olarak görev yaptığını; davalı tarafından, mahalli idareler seçiminden sonra, 25.06.2014 tarihinde Kaş Ova beldesine geçici görevle görevlendirildiğini, orada çalıştığı dönemde, müvekkiline işveren emri ile işveren yetkilisi tarafından mobbing uygulandığını; hakkında mesnetsiz isnatlarda bulunularak baskı altına alındığını, işten tazminatsız olarak çıkartacakları, işyerinde kendi görevi dışında temizlik ve tuvalet temizliğinin müvekkili tarafından yapılması, aksi takdirde hakkında verilen işi yapmıyor diye tutanak tutularak 27 yıllık kıdeminin yok edileceği tehditlerinde bulunulduğunu; müvekkiline, kadınların kullandığı tuvaletin 3.katta olmasına rağmen bu kata çıkmasının yasaklandığını, aşağı kattaki erkekler tuvaletini kullanmaya zorlandığını; müvekkilinin, sabah 05.00'te evinden çıkarak toplu taşım araçlarının çalışmadığı saatte toplanma mahalline gelmesinin istenildiğini, buraya kadarki ulaşımının sağlanmadığını, görev yerine gidiş gelişinde yolda geçen fazla mesailerinin, harcırahlarının kendisine ödenmediğini; müvekkilinin kötü muamelelere, tehditlere ve aşağılamalara daha fazla dayanamayarak, çalışmaya ihtiyacı olmasına rağmen işverenin iftiralarına uğrayarak kıdem tazminatını riske etmemek ve ödeme güçlüğü içine düşmemek için 14.01.2015 tarihinde, işverenin baskıları ile yaşlılık aylığı için SGK'ya başvuru yaparak işyerinden ayrıldığını ifade ederek; müvekkiline uygulanan mobbingden dolayı 30.000,00 TL manevi tazminatın, dava tarihinden itibaren işleyecek ilgili faizleri ile birlikte tahsiline karar verilmesi istemiyle 18.3.2015 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

Davalı İdare vekili süresi içerisinde görev itirazında bulunmuştur.

ANTALYA 5.İŞ MAHKEMESİ: 10.7.2015 gün ve E:2015/205 sayılı 1.celsede, yargı yolu itirazının reddine karar vermiştir.

Davalı İdare vekilinin olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılması yolunda süresinde verdiği dilekçesi üzerine, dava dosyasının onaylı bir örneği Danıştay Başsavcılığına gönderilmiştir.

DANIŞTAY BAŞSAVCISI: " (…)Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının "Temel hak ve hürriyetlerin korunması" başlıklı 40. maddesinin 3. fıkrasında; "Kişinin, resmî görevliler tarafından vâki haksız işlemler sonucu uğradığı zarar da, kanuna göre, Devletçe tazmin edilir. Devletin sorumlu olan ilgili görevliye rücu hakkı saklıdır." hükmü getirilmiş ve 125. maddesinde, idarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolunun açık olduğu belirtildikten sonra aynı maddenin son fıkrasında, idarenin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğu hükme bağlandıktan sonra 129. maddesinin 5. fıkrasında; "Memurlar ve diğer kamu görevlilerinin yetkilerini kullanırken işledikleri kusurlardan doğan tazminat davaları, kendilerine rücu edilmek kaydıyla ve kanunun gösterdiği şekil ve şartlara uygun olarak, ancak idare aleyhine açılabilir." hükmü yer almıştır.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "Kişilerin uğradıkları zararlar" başlıklı 13. maddesinin 1. fıkrasında ise; "Kişiler kamu hukukuna tabi görevlerle ilgili olarak uğradıkları zararlardan dolayı bu görevleri yerine getiren personel aleyhine değil, ilgili kurum aleyhine dava açarlar." hükmüne yer verilmiştir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-b maddesinde ise, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları idari dava türleri arasında sayılmıştır.

İdare, kural olarak yürüttüğü kamu hizmetiyle nedensellik bağı kurulabilen zararları tazminle yükümlü olup idari eylem ve/veya işlemlerden doğan zararlar idare hukuku kuralları çerçevesinde, hizmet kusuru veya kusursuz sorumluluk ilkeleri gereği tazmin edilmektedir.

Tam yargı davalarında, öncelikle zarara yol açtığı öne sürülen idari işlem veya eylemin hukuka uygunluğunun denetlenmesi esas alındığından, olayın oluşumu ve zararın niteliği, sorumluluk ilkelerinin uygulanıp uygulanmayacağının incelenmesi, tazminata hükmedilirken de sorumluluk sebebinin açıkça belirtilmesi gerekmektedir.

İdarenin yürütmekle görevli olduğu bir hizmetin kuruluşunda, düzenlenişinde veya işleyişindeki nesnel nitelikli

bozukluk, aksaklık veya boşluk olarak tanımlanabilen hizmet kusuru; hizmetin kötü işlemesi, geç işlemesi veya hiç işlememesi hallerinde gerçekleşmekte ve idarenin tazmin yükümlülüğünün doğmasına yol açmaktadır.

Bu bağlamda hizmet kusuru, özel hukuktaki anlamından uzaklaşarak nesnelleşen, anonim bir niteliğe sahip, bağımsız karakteri olan bir kusurdur. Hizmet kusurundan dolayı sorumluluk, idarenin sorumluluğunun doğrudan ve asli nedenini oluşturmaktadır.

Öte yandan, zarara sebebiyet veren kamu personelinin yürüttüğü görevle kişilerin uğradıkları zarar arasında kamu personelinin hizmetten ayrılamayan kişisel kusurları da söz konusu olabilmektedir.

Keza, kamu görevlisi tarafından idarenin kendisine tanıdığı olanaklar aracılığı ile (görev, yetki, araç-gereç vs.) bir kusur işlenirse artık bu kusur kişisel değil, görev/hizmet kusuru olarak kabul edilecektir. Zira, idare adına hareket eden kişinin kamu gücünü kullandığı kuşkusuzdur.

Uyuşmazlık konusu olayda, davacının kendisine psikolojik taciz (mobbing), olumsuz tutum ve davranışlar uygulamak suretiyle mağduriyetine neden olduğu belirtilen kamu görevlilerinin görevini yaparken kusurlu davranışta bulunmasının hizmet kusuru mu yoksa kişisel kusur mu olacağının ortaya konulması gerekmektedir.

Kamu hizmeti, kamu görevlileri ve kullandıkları araç ve gereçlerle yerine getirilebilir ve bunun sonucu olarak kamu görevlilerinin veya bunların kullandıkları araç ve gereçlerin kusur, ihmal ve hatalarından dolayı kamu hizmetinin yerine getirilişi sırasında kişilerin zarar görmesi durumunda meydana gelecek kusur, kamu kurumunun hizmet kusurunu oluşturur.

Bu durumda, kamu görevlisinin hizmetten ayrılabilen kişisel kusurundan bahsetmeye olanak yoktur. Kamu hizmetinden ayrılabilen kişisel kusur ise kamu hizmeti ile ilgisi olmayan kamu görevlisinin özel hayatı ile özel tutum ve davranışlarından kaynaklanan bir kusurdur.

Olayda, davalı idare bünyesinde sigortalı statüde görev yapan davacının, çalışma hayatında kamu idaresinin denetim ve kontrolü altındaki kamu görevlilerinin tutum ve davranışları nedeniyle maruz kaldığını iddia ettiği psikolojik taciz ve uygulamaların, idari işlem ve eylem niteliğinde olup bu olaylar nedeniyle uğranıldığı öne sürülerek açılan tazminat davasının da, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1 -b maddesi kapsamında yer alan, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davası olarak kabulü gerektiği sonucuna varılmıştır.

Buna göre, yukarıda yapılan açıklamalar doğrultusunda, İş Kanunu hükümleri uyarınca imzalanan hizmet sözleşmesi uygulamasından kaynaklanmayan, davacının kendisine mobbing (psikolojik taciz) uygulandığı, haksız işlemlere maruz bırakıldığı nedenleriyle emekliye ayrılmak zorunda kaldığı, üzüldüğü ve yıprandığından bahisle davalı idare aleyhine 30.000,00 TL manevi tazminat ödenmesi istemiyle açtığı iş bu davada; idarenin hizmet kusuru ya da başka nedenle idari sorumluluğunun bulunup bulunmadığının saptanması, idare hukuku ilkeleri çerçevesinde yapılacak yargısal denetim sonucunda ortaya konulabilecek nitelikte bir husus olduğundan, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2. maddesinin 1/b fıkrası kapsamında bulunan uyuşmazlığa konu tam yargı davasının görüm ve çözümü idari yargı yerlerine aittir.

SONUÇ: Açıklanan nedenlerle, 2247 sayılı Yasa'nın 10. maddesi uyarınca olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılmasına, dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine …"karar vermiştir.

Başkanlıkça, 2247 sayılı Yasanın 13. maddesine göre Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının da yazılı düşüncesi istenilmiştir.

YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCISI:"(…)Anayasanın "Temel hak ve hürriyetlerin korunması" başlıklı 40. maddesinin 3.fıkrasında; "Kişinin, resmî görevliler tarafından vâki haksız işlemler sonucu uğradığı zarar da, kanuna göre, Devletçe tazmin edilir. Devletin sorumlu olan ilgili görevliye rücu hakkı saklıdır." hükmü getirilmiş, 125/son madde ve fıkrasında, idarenin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü bulunduğu kurala bağlanmış; 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 13/1. maddesinde kişilerin kamu hukukuna tabi görevlerle ilgili olarak uğradıkları zararlardan dolayı ilgili kurum aleyhine dava açılabilecekleri hüküm altına alınmıştır.

Kamu hizmetinin, yöntemine ve hukuka uygun olarak yürütülüp yürütülmediğinin; kamu yararına uygun şekilde işletilip işletilmediğinin, hizmet kusuru ya da başka bir nedenle idarenin sorumluluğu bulunup bulunmadığının yargısal denetiminin, 2577 sayılı Kanunun 2. maddesinde "idari dava türleri" arasında sayılan "İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları" kapsamında, idari yargı yerlerince yapılacağı açıktır.

İdare, kural olarak yürüttüğü kamu hizmetiyle nedensellik bağı kurulabilen zararları tazminle yükümlü olup, idari eylem ve/veya işlemlerden doğan zararlar idare hukuku kuralları çerçevesinde, hizmet kusuru veya kusursuz sorumluluk ilkeleri gereği tazmin edilmektedir.

Tam yargı davalarında, öncelikle zarara yol açtığı öne sürülen idari işlem veya eylemin hukuka uygunluğunun denetlenmesi esas alındığından, olayın oluşumu ve zararın niteliği, sorumluluk ilkelerinin uygulanıp uygulanmayacağının incelenmesi, tazminata hükmedilirken de sorumluluk sebebinin açıkça belirtilmesi gerekmektedir.

İdarenin yürütmekle görevli olduğu bir hizmetin kuruluşunda, düzenlenişinde veya işleyişindeki nesnel nitelikli bozukluk, aksaklık veya boşluk olarak tanımlanabilen hizmet kusuru; hizmetin kötü işlemesi, geç işlemesi veya hiç işlememesi hallerinde gerçekleşmekte ve idarenin tazmin yükümlülüğünün doğmasına yol açmaktadır.

Bu bağlamda hizmet kusuru, özel hukuktaki anlamından uzaklaşarak nesnelleşen, anonim bir niteliğe sahip, bağımsız karakteri olan bir kusurdur. Hizmet kusurundan dolayı sorumluluk, idarenin sorumluluğunun doğrudan ve asli nedenini oluşturmaktadır.

Öte yandan, zarara sebebiyet veren kamu personelinin yürüttüğü görevle kişilerin uğradıkları zarar arasında kamu personelinin hizmetten ayrılamayan kişisel kusurları da söz konusu olabilmektedir.

Keza, kamu görevlisi tarafından idarenin kendisine tanıdığı görev, yetki, araç-gereç vb. olanaklar aracılığı ile bir kusur işlenirse artık bu kusur kişisel değil, görev/hizmet kusuru olarak kabul edilecektir. Zira, idare adına hareket eden

kişi kamu gücünü kullanmaktadır.

Uyuşmazlık konusu olayda, davacının kendisine psikolojik taciz (mobbing), olumsuz tutum ve davranışlar uygulamak suretiyle mağduriyetine neden olduğu belirtilen kamu görevlilerinin, görevini yaparken kusurlu davranışta bulunmasının hizmet kusuru mu yoksa kişisel kusur mu olacağının ortaya konulması gerekmektedir.

Öğretide, "görevden ayrılabilir kusur" halinin varlığı halinde (yani idare ajanının kast, garez, kin ve husumetle hareket ederek bir zarara yol açması durumunda), bu nedenle zarar gören ilgilinin idare aleyhine değil, doğrudan kamu görevlisi aleyhine adli yargıda dava açabilmesi gerektiği yönünde bir takım görüşler mevcutsa da; adli yargı uygulamasında bu hallerin çok açık ve somut biçimde belli olduğu hallerde (örneğin kamu görevlisinin ilgiliye karşı işlediği bir suç nedeniyle mahkûmiyetinin bulunması durumunda), uğranılan zararın tazmini için doğrudan adli yargıda dava açılabileceği, bunun dışındaki hallerde husumetin idareye yöneltilmesi gerektiğine işaret edilmektedir. Belgelenmemiş, bir yargı ilâmına dayanmayan soyut iddiaların varlığı halinde görevle kamu görevlisi arasındaki illiyet bağı kesilmiş sayılamayacağından; iddialara dayalı bir davanın öncelikle idari yargı yerince incelenmesi gerekecektir. Somut davada da, davacı tarafından, kamu görevlilerinin görevlerinden kaynaklanan yetkilerini suistimal suretiyle psikolojik taciz (mobbing) halinin mevcudiyeti öne sürüldüğünden; gerçekte görev kusuru teşkil edebilecek kusur iddialarına dayalı bir davanın "tam yargı davası" mahiyetini taşıdığı ve bu davanın idari yargı yerinde ikame edilmesi gerektiği kabul edilmelidir.

Olayda, davalı idare bünyesinde sigortalı statüde görev yapan davacının, çalışma hayatında kamu idaresinin denetim ve kontrolü altındaki kamu görevlilerinin tutum ve davranışları nedeniyle maruz kaldığını iddia ettiği psikolojik taciz ve uygulamaların, idari işlem ve eylem niteliğinde olup bu olaylar nedeniyle uğranıldığı öne sürülerek açılan tazminat davasının da, 2577 sayılı Kanunun 2/1.b maddesi kapsamında, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davası olarak kabulü gerekmektedir.

Bu sebeple, davacının kendisine mobbing (psikolojik taciz) uygulandığı, haksız işlemlere maruz bırakıldığı nedenleriyle emekliye ayrılmak zorunda kaldığı, üzüldüğü ve yıprandığından bahisle davalı idare aleyhine 30.000,00 TL manevi tazminat ödenmesi istemiyle açtığı davada, idarenin hizmet kusuru ya da başka nedenle idari sorumluluğunun bulunup bulunmadığının saptanması, idare hukuku ilkeleri çerçevesinde yapılacak yargısal denetim sonucunda ortaya konulabilecek nitelikte bir husus olduğundan, 2577 sayılı Kanunun 2/1.b maddesi kapsamında bulunan uyuşmazlığa konu tam yargı davasının görüm ve çözümü İdari Yargının görev alanına girmektedir.

Bu nedenle, Danıştay Başsavcılığının 2247 sayılı Kanunun 10. maddesi gereğince yapmış olduğu başvurunun kabulü ile Antalya 5. İş Mahkemesinin 10/07/2015 tarih ve 2015/205 Esas sayılı görevlilik kararının kaldırılmasına karar verilmesi…" gerektiği yolunda düşünce vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Birgül KURT, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 10.4.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; davalı vekilinin anılan Yasanın 10. maddesinde öngörülen yönteme uygun olarak yaptığı görev itirazının reddedilmesi ve 12. maddede belirtilen süre içinde başvuruda bulunması üzerine, Danıştay Başsavcısı'nca 10. maddede öngörülen biçimde olumlu görev uyuşmazlığı çıkarıldığı anlaşıldığından ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığından incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davalı İdare emrinde 506 sayılı Kanun kapsamında sigortalı işçi statüsünde görev yapmakta iken emekliye ayrılan davacı tarafından; idarece kendisine mobbing uygulandığı, çalışma yerinin değiştirildiği, koşullarının zorlaştırıldığı, fazla mesailerinin, harcırahlarının ödenmediği, çalışmaya ihtiyacı olmasına rağmen, kötü muamelelere, tehditlere ve aşağılamalara daha fazla dayanamayarak emekliye ayrılmak zorunda kaldığından bahisle, uğramış olduğu manevi zararın tazmini istemiyle açılmıştır.

Anayasanın " Yargı yolu" başlıklı 125. maddesinin son fıkrasında; "… idarenin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlüdür.", "Görev ve sorumlulukları, disiplin kovuşturulmasında güvence" başlıklı 129. maddesinin 5. fıkrasında; " Memurlar ve diğer kamu görevlilerinin yetkilerini kullanırken işledikleri kusurlardan doğan tazminat davaları, kendilerine rücu edilmek kaydıyla ve kanunun gösterdiği şekil ve şartlara uygun olarak, ancak idare aleyhine açılabilir" hükmü yer almıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. Maddesinde; " (Değişik bent: 10/06/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

a) (İptal: Anayasa Mahkemesi'nin 21/09/1995 tarih ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden düzenleme: 08/06/2000 - 4577/5. md) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik bent: 18/12/1999 - 4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar.

2. İdari yargı yetkisi, idari eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlıdır. İdari mahkemeler; yerindelik denetimi yapamazlar, yürütme görevinin kanunlarda gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini kısıtlayacak, idari eylem ve işlem niteliğinde veya idarenin takdir yetkisini kaldıracak biçimde yargı kararı veremezler.

3. Cumhurbaşkanının doğrudan doğruya yaptığı işlemler idari yargı denetimi dışındadır." denilmektedir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 13. Maddesinde de; kişilerin kamu hukukuna tabi görevlerle ilgili olarak uğradıkları zararlardan dolayı, bu görevi yerine getiren personel aleyhine değil, ilgili kurum aleyhine dava açacakları, kurumun genel hükümlere göre personele rücu hakkının saklı olduğu hükmüne yer verilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; Antalya Büyükşehir Belediye Başkanlığı emrinde 506 sayılı Kanun kapsamında sigortalı işçi statüsünde görev yapmakta iken emekliye ayrılan davacı tarafından; idarece kendisine mobbing uygulandığı, görevi esnasında Kaş İlçesi, Ova Beldesine geçici olarak görevlendirilmesi nedeniyle harcırah, fazla mesai gibi parasal hakları ödenmeyerek Antalya'dan görev mahalline gidiş gelişleri esnasında maruz kaldığı zorluklar, bayan tuvaletinin bulunduğu 3. kata çıkmasının yasaklanması ve görev harici işler de verilmek suretiyle mağdur edildiği, hakkında mesnetsiz iddialarla kıdem tazminatı ödenmeden işten çıkartılacağı konusunda taciz edildiği, bilahare 5510 sayılı Kanun kapsamında Sosyal Güvenlik Kurumu çatısı altında birleşen SSK çalışanı (sigortalı) olduğundan bahisle 506 sayılı Kanunun Geçici 81/B-e maddesi gereğince 4/A'ya bağlı yaşlılık aylığı bağlanmak suretiyle kötü muamele, tehdit ve aşağılanmalara dayanamayarak 14.01.2015 tarihinde isteğe bağlı olarak emekliye ayrılmak zorunda kaldığından bahisle uğramış olduğu manevi zararların karşılığında toplam 30.000,00 TL manevi tazminatın dava tarihinden itibaren işletilecek faiziyle birlikte ödenmesi istemiyle dava açıldığı anlaşılmıştır.

Antalya Büyükşehir Belediye Başkanlığı bir kamu kurumudur ve davacının kendisine haksız işlemler tesis ederek mağduriyetine sebebiyet verdiğini iddia ettiği kişiler de idarenin ajanı durumundaki kamu görevlileridir. Davacı kamu görevlilerinin görevlerini yerine getirirken zarara uğradığını iddia ederek manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

Davacının manevi zarar iddiasının dayanağını, idare ajanı konumunda olan davalı İdarede görevli kamu görevlilerinin kendisine sistematik olarak psikolojik taciz (mobbing) uyguladıkları şeklindeki beyanları oluşturmaktadır. Öğretide, "görevden ayrılabilir kusur" halinin varlığı halinde (yani idare ajanının kast, garez, kin ve husumetle hareket ederek bir zarara yol açması durumunda), bu nedenle zarar gören ilgilinin idare aleyhine değil, doğrudan idare ajanı aleyhine adli yargıda dava açabilmesi gerektiği yönünde bir takım görüşler mevcutsa da; adli yargı uygulamasında bu hallerin çok açık ve somut biçimde belli olduğu ahvalde (örneğin idare ajanının ilgiliye karşı işlediği bir suç nedeniyle mahkumiyetinin bulunması durumunda), uğranılan zararın tazmini için doğrudan adli yargıda dava açılabileceği, bunun dışında her halükârda husumetin idareye yöneltilmesi gerektiğine işaret edilmektedir. Belgelenmemiş, bir yargı ilâmına dayanmayan soyut iddiaların varlığı halinde görevle idare ajanı arasındaki illiyet bağı kesilmiş sayılamayacağından; iddialara dayalı bir davanın öncelikle idari yargı yerince incelenmesi gerekecektir. Davanın somutunda da, davacı tarafından, idare ajanlarının görevlerinden kaynaklanan yetkilerini suistimal suretiyle sistematik psikolojik taciz (mobbing) halinin mevcudiyeti öne sürüldüğünden; gerçekte görev kusuru teşkil edebilecek kusur iddialarına dayalı bir davanın "tam yargı davası" mahiyetini taşıdığı ve bu davanın idari yargı yerinde ikame edilmesi gerektiği kuşkusuzdur.

Buna göre, olayda hizmet kusuru ya da başka nedenle idarenin sorumluluğunun bulunup bulunmadığının saptanması idare hukuku ilkeleri çerçevesinde yapılabileceğinden, 2577 sayılı Yasa'nın 2/1,b maddesi kapsamında bulunan tam yargı davasının görüm ve çözümünde idari yargı yeri görevlidir.

Açıklanan nedenlerle, Danıştay Başsavcısı'nın başvurusunun kabulü ile davalı İdare vekilinin görev itirazının reddine ilişkin Antalya 5.İş Mahkemesinin 10.7.2015 gün ve E:2015/205 sayılı kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Danıştay Başsavcısı'nın BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, davalı İdare vekilinin GÖREV İTİRAZININ REDDİNE ilişkin Antalya 5.İş Mahkemesinin 10.7.2015 gün ve E:2015/205 sayılı KARARININ KALDIRILMASINA, 10.4.2017 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Birgül	Mehmet	Yüksel
KURT	AKBULUT	DOĞAN